

— از حضرت صادق سفل است که حضرت علی عليه السلام در موقع ممازانگشتر خود را به سائی هدبه داد. که وزن حلقوتش حها را متفاوت سفره و وزن نگشی پنج متفاوت با قوت سرخ سود که فرمی خراج سکاله کنور شام سوده است.

(کلمی در اصول کافی، کتاب الحجه، باب
ساده رواة الله العظیمی سروحدی، در
کتاب حواهی رأی الولایة)

— در سفیدالحارث تصریح شده که در آمد سالانه امیر المؤمنین علیه السلام حیل هزار دسار (تقریباً دو میلیون به بول امرور) بوده است.

(استاد احمد فیضی، در رسیما رمد رسه فیصله فم، بغل از کتاب مالک در اسلام)

در سهم امام

— محمد بن بھی از احمدین محمد بن عبی، و او و از ایں محبوب، و او از هشام بن سالم، و او از ایسی خالد الکاملی نقل کرده است که امام محمد باقر علیه السلام فرمود: در کتاب علی علیه السلام (که پیغمبر صلی الله علیه وآلہ املا فرموده است) دیده ایم که زمین منعلق به خدا است، و او آنرا به من و خاندانم واگذار کرده، و مائیم پرهیز کاران، و همه زمین از آن ما است.

و نیز امام فرمود: هر مسلمی که زمینی را زنده و آزاد کند، باید خراجی را به امام بپردازد، تا زمانیکه حضرت قائم از خاندان من با مشیر ظاهرو شود، آنگاه همه زمینهای را تصرف کند و متصرفین را از آنها اخراج نماید، مگر زمین های را که در دست شعبیان

ما ساد که حضرت مائیم علیہ السلام اس زمانها را با
حیود آنها مقاطعه نمود و زمان را در دست انسان ساقی
گذاشت .

و عمری سرد گوید : مسمع را در مذکور دیدم واو
در آن سال وحیی را حدم امام صادق علیہ السلام سرده
و آن حضرت سدرقه بود . ساو گفتم : حوا امام
صادق علیہ السلام وحیی را که سراسر دنیا به سو ردد کرد ؟
گف حون وحد را حدم سردم عرض کردم که غواصی در سای
بحار سه من و اکدار شده و جبار مد هزار درهم اسفاده
کرده ام ، و حمس آنرا که هساد هزار درهم اسپرای
نمای آورده ام . حضرت فرمود : مگر ما از زمان و آنچه
خدا از آن سراسر آورده حقی جو خمس داریم ؟ ای اساساً ،
مدرسی که همه زمان از آن ماست ، بس آنچه خدا از آن
سراسر آورد متعلق به ما است .

(اصول کافی ، کتاب الحجۃ ، باب
آن الارض کلها للام امام علیہ السلام)

-- محمد بن یحیی از محمدبن احمد ، واو از محمد
بن عبدالله بن احمد ، واو از علی بن المعنی ، واو
از صالح بن حمزه ، واواز انس بن مصعب ، واواربونی
بن طیان سا از علی بن خسرو رواست دارد که مدامی
عبدالله امام صادق علیہ السلام عرض کردم : نما اراس
زمین مالک چه هست ؟ حضرت لب خد زد و فرمود : همانا
خدای سارک و تعالیٰ حضرت علیہ السلام را فرستاد و به
او دستور داد سا انگشت اسها مش هشت نهر در زمین حفر
کند ، که از حمله آنهاست سخان و سخان که همان نهر
بلح است ، و خسوع که نهرشان (سون) است ، و مهران
که نهر هند است ، و سبل به مصر و دجله و فرات ، بس
آنچه آب دهد و آب گرد از آن ماست ، و آنچه از آن

ما ای مسلط نه سار ما ای و دشمن مازا ای آی
سنه ای سب ، مگر آنکه آسراه رور و باحه گرد .
و سر امام صادق علیه السلام فرمود : حیران
علیه السلام ای سای حوسی سخ ببر حیر کرد که راهه آب
در سی آن مسآمد : در اب و دحله و مل و مهران و پرملح .
سی همه آشده ای آینا آب حورد ، و آب دهد . منطقه
د امام ای . و در بائی که خنکها را در میان گرفته
ای سب مسلط د امام ای .

— — — — —

- امام صادق علیه السلام بتأکید فرمود : کاری
سرد جدا محسوس نیز از رسایدن سول به امام سنت .
همان که خدا وند هر درهمی را که به امام داده سود
در بینت به محکمی کوه احمد قرار مسدهد .

و حس س مساج گوید : امام صادق علیه السلام ه
من فرمود که ای مساج ، بک درهم که ه امام سرس ار
کوه احد سگن نراست . و سر فرمود : بک درهم که
ه امام سرس ، سهند است از دو هزار رادو مسلیخون
درهم که در راه خود دیگر مصرف نمود .

و علی س ابراهیم گوید : بدرم گفت : در حدمت
حضرت ابی حعفر نای علیه السلام (امام محمد تقی)
سودم که صالح بن محمد بن سهل که متولی اوقاف قم
سود وارد ند و به حضرت عرض کرد : آقای من ، آن ده
هزار درهم را که گفته بودم به من حلال بفرما ، رسرا
آنها را خرج گرده ام . فرمود : حلال کردم . ولی حسون
سرور رفت ، امام علیه السلام فرمود : این شخص را
بسن که اموال آل محمد را میخورد و میگوید مرا حلال
کن . الله من نمیگویم حلال نمیکنم ، ولی به خدا
که اس پول از گلوش پائین نمیرود ، زیرا خدا در

رور فامندون مسامحه ار او سؤال خواهد کرد .
اصول کافی ، کتاب الحجہ .

سایان الارض کتب
للامام علمت السلام

ائمه و ائمه

— محمد س علی او بھی س صاور ، واو ارسد
الاسکاف روایت ممکنند که راجع به بعضی از کارهای خودم
به منزل امام سافر علیہ السلام رفتم . مدتی زیاد در
انتظار ماندم ، تا ناگاهه اشخاصی را دیدم که از اساق
خارج شده بسوی من آمدید که مانند ملخهای زرد دوده ،
و پوستین در برگره دواز کثرت عبادت لاغر شده بودند .
چون خدمت امام رسیدم ، عرض کردم : اشخاصی از نزد
من گذشتند همه یکنواخت که مانند ملخهای زرد بودند و
عبادت لاغرشان کرده بود . فرمود : ای سعد ، ای سان
برادران تو از طائفه جن هستند . عرض کردم : خدمت
شما می‌آیند ؟ فرمود : آری ، می‌آیند و مسائل دنسی و
حلال و حرام خود را از ما مبیرسند .

(اصول کافی ، کتاب الحجہ ، سایان
الجن یأتیهم فیصلونہم عن معالمد بھم)

— و ابن جبل گوید : درخانه امام جعفر صادق
علیہ السلام بودم که مردمی شبیه سیاه پوستان سودانی
بیرون آمدند که لئے و روپوشی در برداشتند . از امام

حادف علیه السلام راجع به آبنا فرمود . فرمود اسناد
سرا دران حن سما هستد .

— وند اسکاف گوید : حضرت امام محمد باقر
علیه السلام رهسوار ندم ، و حون محواسم احארه ورود
کسرم ددم حنها زهای ستر سرون حامد صفت کنده و نه
ردت است . ساکاه صداهای سرحا رس و سی صردی عمامه
سر سه سودا سیا سرون آمدت . من خدمت خشیر ب
رسدم و عرض کردم : قربات ، امروز من دو احصاره
دخول فرمودی ، و من عمامه سراسی را دیدم که سرون
آمد و آبنا را شناختم . فرمود : ندانی آبنا
کارد ؟ عرض کردم ، نه ! فرمود : آبنا سرا دران حن
سما هستد .

— و سدر صرفی گوید : امام ساقر علیه السلام
من فرمودد که ای سدیر ، ما حضرتگزار ای از طایفه
حن داریم که هرگاه در کاری شتاب داشته باشیم ، آبنا
را نه مأموریت میفرستیم .

— و حکیمه دختر موسی بن حعفر علیه السلام گوید :
حضرت امام رضا علیه السلام را دیدم که در هیزمخانه
اسناده و آهسته باکسی سخن میگوید ، اما من آن دیگری
را نمیدیدم . گفتم : آقای من ، با کی آهسته سخن
مگوشی ؟ فرمود این عامر زهرا ای جن است که نزد من
آمده است و در دل میکند . عرض کردم : سرورم ، دوست
دارم سخن را شنوم . فرمود : اگر سخن را بشنوی یک
سال ت بمیکنی . عرض کردم : با این وصف ، آقای من ،
دوست دارم بشنوم . فرمود : بشنو ! من گوش دادم ،
صدائی مانند سوت شنیدم و تبا مراغرفت تایکال .

— وجابر رحمة الله عليه گوید : حضرت امام محمد
باقر علیه السلام فرمود : هنگامی که امر المؤمنین
علیه السلام بر منبر بود ، از طرف یکی از درهای مسجد

اردھانی داخل سد . مردم آنکه کسی را کردند ، امّا
امرا المؤمن علیہ السلام آنها را از کار سار داشت ،
او سند کسان آمد سایه مسیر رسد . سر حاس و روی
دست انساد و بده امرا المؤمن علیہ السلام سلام کرد .
حضرت آناره فرمود که سند ناحظه ای ننمایم سود بسی
از حظیه فرمود سوکنی ؟ گفت : من عمرو بن عتمان
حلیفه سما بر طافه حم . بدرم مرد و بده من شارش بکرد
خدمت سما آنم و رای سما را برای حائی او بدمت
آورم . اکنون آمده ام تاجه دستور فرمائی ؟ امیر
المؤمن علیہ السلام فرمود : سارکرد و بده فضل خدا در
مان حسان بحای بدرت باش که تو خلیفه من هستی
برایتان . عمرو با امرا المؤمن علیہ السلام حدا حاجی
کرد و سارکش . من عرض کردم : فربات ، عمرو خدمت
شما مسأید و آمدن برا و واجب است ؟ فرمود : آری !

(ار همان کتاب)

— محمد بن یحیی از احمد بن محمد ، واواز محمد
بن خالد ، واو از محمد بن القاسم ، واو از حسن بن
ابی العلاء ، روابت دارد که دیدم امام ابی عبدالله
صادق علیہ السلام دستش را به متکاهاشی که درخانه بود
زد و فرمود : ای حسن ، اینها متکاهاشی است که بارها
فرشتگان بر آنها تکیه زده اند و ما گاهی محبور شده ایم
پرهای کوچکان را از روی زمین بر جینیم . هماناکه
ملائک نیز مانند اجنه بطور مستمر به ملاقات ما می آینند .
و ابو حمزه ثعالی در همین باره گوید : خدمت
حضرت علی بن الحسن (زین العابدین) علیهم السلام
رسیدم . حضرت را دیدم که چیزی از زمین بر می چیزد و
دستش را پشت پرده می برد و بده کسی که در آن اطاق بود

مداد . عرض کردم : قربانی ، جبست که بر محبی ؟
فرمود : زیاد بهای بر فرستگانی است که سایماً خلوت
میکند ، و حون از نزد ما صریح آنها راجمع میکنم
و سازوئند فرزندان خود میکنم . عرض کردم : قربانی ،
مگر فرستگان نزد شما میآینند ؟ فرمود : ای اساحمره ،
آنقدر مسابد که روی متکاها جای خود مارانتیک
میکند .

(اصول کافی ، کتاب الحجه ،
باب الملائکه)

— شیخ شهید رحمة الله عليه از حضرت رسول
الله (ص) نقل کرده که فرمودند : شیطان بر دو قسم
است : شیطان جنی ، و آن دور میشود به گفتن " لاحول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم " ، و دیگر شیطان انسی ،
و آن دور میشود به فرستادن صلوات بر محمد وآل آن
جناب علیهم السلام .

(مفاتیح الجنان و ماقبات صالحات ، باب
سوم ، در عوذات دفع شیاطین)

— علی سید بن طاوس در " امان الافطار " روایت
کرده از ابو محمد قاسم بن علاء صافی خادم امام علی
النفی علیه السلام ، که گفت : رخصت طلبیدم از آن حضرت
که به زیارت جدش امام رضا علیه السلام بروم . فرمود
که با خود انگشتی داشته باش که نگینش عقیق زرد
باشد و نقش نگین " ماشاء الله لا قوة الا بالله
استنفرا لله " باشد و بر روی دیگر نگین محمد و علی
نقش کرده باشند . چون این انگشت را با خودداری امان
یابی از شر دزدان و راهزنان . خادم گوید بیرون آمدم
وانگشتی که حضرت فرموده بود بهم رسانیدم و برگشتم

که وداع کم ... فرمود ای صافی ! گنیمه لیلیک را سندی
فرمود که اسکنتر فروره هم باید با خود داشته باشی،
درستی که میان طوس و ساسور سری سرحواهد خورد به
تو وقاوله را متع خواهد کرد از رفس . بوس سرو و
آن ایگر راهه سر سما و سکون مولای ص مکنید که
دور سوار راه ... صافی کوید که رسم بد شر، و بد
خدا سوکن در همان مکان که حضرت فرموده بود سر بر
سر راه آمد و آنجه فرموده بود عمل آوردم و سر بر گشت .
و حون از زارت سرگشتم آنچه کدست بود بخدمت آن
حنا بعرض کردم . فرمود که که حر صاد بکنی ایگر
خواهی من نتل کنم . گفتم : ای آنای من ساد فراموش
کرده باشم . فرمود که شی در طوس سردیک فر شرف
سر اسرمیردی ، گروهی از حیان به ریار فسر آن
حضرت آمده بودند ، آن تکن را در دست تو دیدند و پسر
آنرا خواستند ، بس آنرا از دست تو بدر آورده بردند
سند سماری که داشتند ، و آن ایگر را در آنی شد
آن آبرایه بیمار خود خوراندند و بیمارسان صحبت
یافت ، بس ایگنتر را سرگرداندند و تو در دست را سه
کرده بودی ایشان در دسب جنوب کردند ، و نردیک سر
خود بافوشه دیده برداتی والحال همراه سب ... سر
به سارار و آن راهه هناد اسرعی خواهی فروج و ای
یاقوت هدیه آن حیانست که سرای تو آورده بودند .
خادم گفت با قوت راهه سازار بردم و هناد اسرعی
فروخیم ، همچنانکه سدم فرموده بود .

(معایج الحیان و ماقایع حیان)

سات ششم ، در خواهی سی سی سور و آباب

— در روایت است از حضرت رسول اللہ صلی اللہ

علیه وآل‌ه ، که اگر حن سگی افکد آن سک را گیرد و سفکتند به همان حا که سگ از آن آمده ، وس اس دعا را بخواهد (من دعا) .

— ونس فرمود که سرای دفع سرحسان ~~نگاهداشی~~ مرغ و خروس و گبوتر و زغاله درخانه نافع است .

— ونس فرمود که درخانه‌ای که احتم ~~نگاهداشی~~ ماندارند صاحخانه آن سگ را بردارد و گویند "حسی اللہ وکفی سمع الہ لمن دعا لیں و راء المصلبی" ، و حبان یا به فرار گذارند .

— در روایت است که حضرت رسول اللہ (ص) مه حنگی میرفتند . به وادی رسیدند که در آنها حسن بسار بود . در میان اصحاب خود ندا کردند که هردو تا دست یکدیگر را گیرد و داخل این وادی شوند و هیچکس تنها نرود . و یک شخص تنها رفت ، اورا حی کرف و دچار صرع شد .

— در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر (ع) منقول است که چون راه را گم کنی فرباد کی : " سا مالح یا صالح ارشدونا الی الطريق ، و حکم اللہ " . راوی حدیث گویند که ما در سفری راه گم کردیم و جسی کردیم . صدای آهسته ای گفت : راه از حا را سه است . از حا حمددا بر سدم کسی که حدانرا سامرد . گفت من از آن گروهم از حن که به حضرت رسول (ص) ایمان آوردم و کسی به غیر از من از آنها مانده است . سی اندک مسافتی رفیم و راه را سهیم .

— در روایت است که شخصی سه حضرت امام حنفی طائف (ع) نکات کرد که دختری دارم در حواب سار مترسد و کاهی اعماق است و سخن مسود . فرمیزد بکار حن است ، سی او را حمامت کی و آب نسب را سائل سر و نده بخورد . سی چنی کرد و سنا ساف .

— و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر
صادق (ع) که فرمود: زیبار ساکردان مخالف طبق مکنند
که آسانگروهی هستدار حسان، که حسنی عالی برده از اینها
برداشته است.

(حلیمه السعیس . سایه هشتم ، فعل هشتم)
سایه هشتم ، فعل هشتم

اثنه وزنان

— یکی از اصحاب، از احمد بن محمد، واوازموسی
بن القاسم روایت کنند که شنیدم معارضی از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام نقل میکرد که آن حضرت از
بدراشی و آنان از رسول خدا صلی الله علیه وآل‌ه
شنده بودند که فرموده بود: به دسته‌اند که همسینی
با آنها دل مرد را میراند؛ نشستن سا اغتناء،
محالت سا ار اذل و فرومایگان، و گفت و شنود سا
زن‌ها.

(امول کافی، کتاب العصره .
سایه من نکره معاشره و مرافقه)

— در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که رسول خدا صلی الله علیه و
آل‌ه فرمود: بال و پر زنان را کوتاه کنند بهتر کلیسا
و زینت‌تا از خانه بیرون نروند، و هر که راضی باشد
به زینت و بیرون رفتن زنش از خانه، پس او دیوی است
و سنا مشود برای او هر قدمی که بردارد خانه‌ای در

جنم . و فرمود که هر که اطاعت رسکند خدا اور آنها
جنم اسدازد . بر سردید : غرض ای اطاعت حست ؟ فرمود
مثلما اذن میطلبد که به حمام ساعتوسی رود ، و مرد فیول
مکند .

مجمع المعارف و محرر العوائد .

عس سهم . در عتسونی
رساکاران ولا طلبان ای

— در حست صبح از حضرت امام محمد باقر (ع) متفق است که زنی آمد بخدمت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآلہ و سلم ، و بر سر داشت رسول الله ، حست حفی که شوهر بزرگ دارد ؟ فرمود بزرگ لازم است که اطاعت شوهر بکند و از خانه او بی رخصت بیرون نرود و هرگز نافرمانی نکند . بر سر داشت رسول الله ، آیا من بزرگ شوهرم آنقدر حق دارم که او برسی دارد ؟ فرمود که از حدیکی نه . و پس فرمود : اگر امر مبکردم که معاذ لله کسی برای غیر خدا سخن نکند ، هر آینه زنان را مگفت که به شوهران خود سخن نکند .

— حضرت رسول اکرم (ص) فرمودند که هر که یک دختر دارد بارش گران است ، و هر که دو دختر دارد به خدا سوکند که بفریاد او بر سید ، و هر که سه دختر داشته باشد ، ای سندگان خدا اورا باری کنند ، ای بندگان خدا به او فرض سدهد ، ای بندگان خدا به او ترحم کنید .

— و نیز رسول خدا صلی الله علیه وآلہ و سلم فرمودند که بدر باید دختر خود را سوره نور بیاد بدهد ، و سوره یوسف بیاد ندهد ، و اورا در بلالا خانه ها جا ندهد .

— و سر حضرت رسول اکرم (ص) فرمود که در
سکی اطاعه رسان مکنده است طمع نیست در اصرار
کردن سماش مدی، واردان اسرا بحدا ساه سرد،
وار سکا سان سر برحدر است.

— و سر ارد آن حضرت (ص) مفول است که هر
زی که خود را حوسو کند و از حادث سروں آید لعنت
اللهی سرا و ساد است خانه سارگردد، و ملائکه و همه
حسان سر بدولت فرستند.

— و سر ارد آن حضرت (ص) مفول است که حون
اراده جنگ میفرمودد سازمان خود منور میگردد است
آسخه ایمان گویند خلاف آن بفرمان باید.

— و آن حضرت (ص) نهی فرمود از آنکه زن حز
سرای شوهر خود زبین کند، و اگر بکند برخدا لارم است
تا اورا در آتش جهنم بسوزاد. و نهی فرمود از آنکه
زن مرد غیر شوهر و محارم خود زباده از پنج کلمه
ضروری سخنی بگوید. و نهی فرمود از آنکه زنان سر
زین سوارشوند. و نهی فرمود از آنکه کسی زن خود را
به حمام فرستد در سلادی که احتیاج به حمام ناسد.

— از حضرت امام محمد باقر (ع) و حضرت امام
جعفر صادق (ع) منقول است که حق تعالی برای زنان
غیرت حائز نداشته است و فقط از برای مردان غیرت قرار
داده است، زیرا که از برای مردان چهار زن و از متنه
وکیل آنچه خواهد حلال گردانیده است و از برای زن
بغیر از یک شوهر حلال نکرده است و اگر شوهر دیگر طلب
کند نزد خدا زنا کار است، و غیرت ورشگ نمیرند مگر
زنان بد.

— به روایت معتبر از حضرت صادق (ع) منقول
است که از علامات بدی که در آخر الزمان ظاهر شود آن
است که زنان سوار بر زین شوند. و فرمود که زین مرگب

ملعوبی است سرای زنان .

و سر از آن حضرت (ع) متفقی است که رن سه
مرزله قلاده‌ای است که در گردن خود مسافکی . سس
که حکومه قلاده ای سرای خود مسکنی .

(حلبة المعنین . باب جهارم ، علل سه -
سس ، فعل دوم - سس سردهم ،
فعل سوم - باب حاشیه)

— در احادیث معنیر وارد شده است که وظنه مرد
در برادر زنش این است که او را سرگند و بدنه‌ش را
سبوشنند و یکروز در میان روغن سرای مالبدن سه او بدهد ،
و هر سه روز یک مرتبه گوشت برای او بس اورد ، و رنگ
مانند حنا و وسمه هرششماه یکبار با او بدهد ، و در هر
سال چهار جامه‌اش بدهد دو تا از برای زستان و دو تا
از برای تاستان .

— سنت است ختنه کردن دختران . و منع است که در
دختران اندکی ببرند و بسیار نشوند ، زیرا حضرت رسول
(ص) به ام حبیب فرمود چون ختنه کنی زنان را سار
به ته سر و اندکی بگیر که او را نورانی تر ورنگش را
ما فتیر بگرداند .

(جامع عباسی ، باب بیاردهم ، مخصوصات ایکار)

— اگر جامه‌ای مثل این بول نحس شده باشد و خواهند که
آن را به آب قلیل طهارت دهند ، پس اگر به بول شیر
خواره نحس شده باشد باریختن آب بر آن ظاهر م بشود و
احتیاج به فشردن نیست ، اما به شرط آنکه آن طفل پسر
باشد نه دختر .

(از همان کتاب)

— حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود : مردی

که کارهای اور زنی تدمیر کند ملعون است .

— از حضرت صادق (ع) منقول است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به اهل عراق فرمود : ای اهل عراق ، به من خسرو رسیده که زنان شما مرسد به مردها در راه ، بعنی بر میخورند به سا محربان در کوچه و سارار آیا حسانم کنید تماها ؟ و فرمود : لعنت خدا به کی که حسانم نمیکند .
(معاشر الحسان ، سال سوم ، فصل اول)

— در حییم نگریستم و دیدم که بیشتر مردم آن زنانند .

— گمترین ساکنان بیشتر زنانند .

— اگر زن نبود مرد به بیشتر میرفت .

— اگر زنان نبودند خدا چنانکه شایسته پرستش اوست پرستنده بیشد .

— زن بصورت شیطان می‌آید و بصورت شیطان مبرود .

— زنان دامهای شیطانند .

— محکمترین سلاح شیطان زنانند .

— از هیچ فتنه‌ای که خطرناکتر از زن و شراب باشد براحت خود بیم ندارم .

— پس از من برای مردان فتنه‌ای زبان انگیزتر از زنان نخواهد بود .

— از زنان بد به خدا پناه ببرید و از زنگاشان بپرهیزید .

— از دنیا بترسید و از زنان بپرهیزید ، زیرا شیطان در کمین است و هیچیک از دامهای او برای صد پرهیزکاران مانند زنان مورد اطمینان نیست .

— از دنیا بپرهیزید و از زنان نیز بپرهیزید ، زیرا نخستین کمراهی یهودان از جانب زنان بود .

- خطرناکترین دشمن نو همسر تو است که همچو اند
سو و ماملک تو است .

- رن دوسرده دارد : فر وزسانوئی .

- خداوند رفع همو داشت را صبر نهاد و حسنه را
فست مردان قرارداد . هرزی که از روی انسان و در
انتظار ساداش خدا بر رفع همو داشت صر کند نواب
سبید دارد .

- اگر به کسی دستور مدادم کسی دیگر را سخنده
کند ، به زنان دستور مدادم که شوهران حوبی را سخنده
کنند ، از بس که خداوند برای شوهران حق به گردان
زنان نهاده است .

- اگر زنی خود را معطر کند و بر مردمی بگذرد که
بوی عطرش را بشنوند ، آن زن زنگار است .

- زنان را سی لاس بگذارند تا درخانه بمانند .

- هرزی که بدون اجازه شوهر از خانه خود میرون
رود مورد خشم خدا است تا بخانه برگردد یا شوهری
از او راضی شود .

- اگر زن حق شوهر را بداند ، هنگام ناها روش ام
او بایستد تا شوهری از خوردن فرا غم باید .

- خدا لعنت کند زنی را که جون شوهرش به بستر
بخواند بگوید " کمی صبر کن " تا شوهر خواش بمرد .

- مردانی که از زنان اطاعت کنندیه هلاک افتد .

- گروهی که زمام کار خویش را به زنی سپارند ،
هرگز رستگار نشوند .

- اطاعت زنان مایه پیشمانی است .

- بدترین زنان شما آرایش کنند و مستکرانند ، و
آنان منافق هستند ، و از آنها جز به اندازه کلاغی
که خط سفید به گردن دارد به بهشت نمیروند .

- اگر زنی به شوهرش بگوید که از تو خوب نیست

نیزه ، نمام اعمال نکسی اسر مسند .

- اگر زن در اطلاع حودس نماز کند سرای او بهتر است اسادر اسوان خانه سمار کند ، واگر در اسوان نماز کند سرای او بهتر است تا در صحن خانه سمار کند ، واگر در صحن خانه سمار کند سرای او بهتر است تا در مسجد نماز کند .

- بینرس مسجد زنان کم حاده آبیاست .

- سماری که رن در نشانه ای کند سوچ سار از سمار حمام او بینراست .

- سمازی که زن در تاریکترین کوئی حاده حسود کند ، از همه نمازهای او نرد حدا محبوسراست .

- زنان سا ماندن در خانه حود ، اگر حد احیا هد نواب معاهدی خواهد شافت .

- از رسی که شوهرش از اودور ساند و مخارجی را سرد ارد ، واودر غیبت سوهر آراشند کند ، سخن مکوی .

- کسی که زن سدا خلاق دارد و طلاقی شده ، دعا بش احیاست مسند .

- فرزیدان حود را شنا و سرانداری آموربد وزنان را سخن رسی .

- بینرس سرگرمی مؤمن شنا است ، و بینرس سرگرمی زن دستگاه سخن رسی است .

- قنه سخت را دیده و صرکرده ، و من از قنه ای سحب نبرشم ایم دارم که از طرف زنان مسأید ، هنگامی که السکوی طلا به دست و سارحه های فاخر سرکند .

- وای سر زنان از دو حیز رنگی : طلا و حامه زنا .

- بینرس زنان آن است که وقتی مرد سدو توجه کند مرور شود و وقتی که بد و فرمان دهد سخون و حرما اطاعت کند .

- وظیفه زن است که از خانه توهری اجازه ببرون

نرود ، و اگر رفت خداوند و ملائک غصب او را گفت کنند
تا از این گناه توبه کند یا بازگردد ، اگرچه شوهرش
مردی ستمگر باشد .

- هرزتی که بدون جهت از شوهرش طلاق خواهد بسوی
پشت سرا و حرام است .

- زن از دندهای خلق شده که راستی بذیرنیست .
اگر باکجی او بسازی ساختهای ، و اگر خواهی به راستیش
بازآوری اورا میشکنی ، و شکستنش طلاق است .

(سیح الفصاحه ، سخنان منسوب به حضرت محمد ،
گردآوری شد ما زکنای بھای : اصول کافی ،
من لا يحضره الفقه ، تہذب ، استصار ،
صحاح سنه ، اعيان الشیعه ، العامع
الصغری ، پیتیرالوصول ، کنوز الحقائق ،
البيان والتشیین ، عقد الفربد ،
ریبع الاراء)

- حضرت امام جعفر صادق فرمود : در زمان پیغمبر
علی الله علیه وآلہ مردی از قبله انصار مسافرت
کرد و به همسرش سفارش کرد : از خانه بیرون مروتبا
من برگردم . طولی نکشد پدر آن زن بیمارشد . فاصله دی
فرستاد و از پیغمبر رخصت عبادت پدرخواست . فرمود :
در خانه بنشن و اطاعت شوهرکن . تا آنکه حال پدرستگین
شد . زن باز پیغام فرستاد و اجازه خواست ، و باز همان
حوال را شنید . آخر پدر مرد . زن اجازه خواست در نماز
پرخانه پدر حاضر شود . باز همان با سخن آمد . پدر را
بخار سپردند و دختر قدم از خانه بیرون نشاند . پیغمبر
پیام فرستاد : خدا بیاس این فرماننداری تو از شوهر ،
تو و پدرت را آمرزید .

(وسائل ابواب مقدمات النکاح ،
باب سود و یکم . نقل از کتاب اردواح
در اسلام ، تألیف آیة الله شکبی)

— حضرت باقر علیه السلام فرماد : خدا غیرت را سرای زنان فواریداده و فقط برای مردان قرارداده است . زنان بی ایمانند که در موقع تعدد روحات شوهر غیرت بخراج میدهند نه آنها که به احکام خدا معتقدند .

(وسائل اسباب مقدمات النکاح .

ساده‌زاد و هفتم)

— حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وہی رسان فرمود : در غیاب شوهر عطر برخود نزن ، اگر ایمان به خدا و روز فرام داری . و روسی ومح دست را نان کسی نده ، کما اگر جنس کنی دست را نناه کرده و خدار را به غض آورده ای .

(همان کتاب ، ساده‌زاد . هشتم)

— حضرت صادق علیه السلام فرمود : بک ننانه سعادت مرد این است که دخترش پیش از حض دیدن سخانه شوهر برود . (همان کتاب . ساده‌بست و سوم)

— حضرت صادق علیه السلام فرمود : اگر مردی اطلاع بر روابط نا مشروع همسرش با کنیزش بسداکدو جاره ای نیندیشد ، خداتا چهل روزا ورا مهلت میدهد . سپس روح ایمان را از او میگیرد و ملائکه در حلونا من مینویسد : دتبوت .

(همان کتاب ، ساده‌زاد و هفتم)

— حضرت باقر (ع) فرماید : بینصر حندک را العت کرده : مردی که به فرج زنی غیر از همسرو کنیزش نگاه کند (۱) مردی که به برادرش خیانت ناموسی کند ، و فقیهی که برای تعلیم دین به محتاجان رشوه خواهد .

(وسائل اسباب مقدمات النکاح . ساده‌صد و چهارم)

۱- در حد یعنی دیگر ظاهرآ از همیں حضرت نقل شده که حضرت رسول فرموده اند . : هر کس که به فرج زن یا همسر خودش نگاه کند کور شود .

— نوح شهد اعلیٰ الله منامه فرموده درویش
که زن ها مسحوا هد ربارت کند ساخت که حود را جدا
کند از مردان ، و نیاز را رت کند ، واگر درست
ربارت کند اولی است ، و باشد لسانی حوب را بد لسان
ست بدل کند که ساخته شود ، و محسن و سبیان سروں
آند که کسی کمتر انسان را نماید و نماید .

اراس کلمات معلوم شد کنرب شیخ و سائید آحمد
معارف شده فعلاً که رسپا در حرم های مطهره مراحم
سما محترمان نموده و فارمه مدینای انسان داده سا
حود را منصل به ضرایع مطهره نموده سادر فعله مردان
نشنید مسئول به زیارت خواندن نموده و حواس آسمان را
رسان نموده ، عادان محل را از را رس و نمار
گذارندگان و منصرعین و گریبه کنندگان از کار حود را
داشته ، الی غیر ذالک ، وفي الحقيقة ساخت انسان
زیارت زیها از منکرات شرع شمرده شود به عاداً ، و
داخل در مویقات شود نه قرأت .

(معایی الحسان . ساب سوم ، در آداب ربارت)

ائمه و مستضعفین

— علی بن ابراهیم از محمدیین عسی ، واوازیوس ،
واوازیکی از اصحاب ، واواز زراره نفل کند که از
حضرت امام ساقر علیه السلام درباره مستضعف سئوال
کردم ، فرمود : مستضعف کسی است که نه حبلهای به
کفر دارد تا کافر شود ، و نه راهی به ایمان تا مؤمن
شود ، و حکم کودکان را دارد . و درستی که هر مردو زنی

که علیش حون عقل کودکان ساد ، نکلت ار او را سد
نده است .

— وسر رداره ار آن حضرت علیه السلام حدیث
کند که فرمود : مسیحیان آن گساند که راه بحائی
مرد ، وحارهای به سوی ایمان سواند و کافرها هم
سوند ، وکایی هست که علیان حون کودکان ایثار
مردان و رسان ، وکارسان ساخته اند :

— وسفیان س سمع حلی کوید : نه حضرت امام
صادق علیه السلام عرض کردم : حه کوشی درباره مسیحیان؟
حضرت ماسد شخص هراسا کی سه من فرمود : مگر من
مسیحی ساقی گذاردید ؟ کجا سد مسیحیان ؟ خدا
سوگند سر شمارا دو شرگان سنت برده نز در سافتہ اند
ورسان آنکس وسفا در راه مدبه در راره آن ساهیم
کفتکو کنند .

— وا سوبس حر گوید : ما در خدمت امام مزرگوار
حضرت صادق علیه السلام بودیم . مردی به آن حضرت عرض
کرد : فریانت ... ما میترسم به واسطه گناهاتمان به
درجه مستضعفین تنزل کنیم . بس آن حضرت فرمود : نه ،
خدا سوگند که هرگز خدا وند ناشما جس نکند !

(اصول کافی ، کتاب الامان
والکفر ، سال المسعف)

درباره عرب و معجم

— از حضرت رسول اکرم (ص) منقول است که
عمامه تاج عربان است ، و هرگاه که عمامه را بر طرف

کند خدا عرستان را سر طرف نماید . و از حضرت امام
حیره صادق (ع) مقول است که هر که عمامه سر بر
سید و نجف الحکم سیند ساوده دی سرس که در میان
ندانش ساند . و از حضرت امام محمد باقر (ع) متفق‌الیون
است که ملائکه در روز جنگ مدر عمامه‌های سفید سر بر
دانشند . و از حضرت رسول (ص) متفق‌الیون است که هر کاه
کلاه ترک دار در میان امته را بچ گردد زمان کردن در میان
ایشان شایع شود .

— و نیز از حضرت رسول اکرم (ص) متفق‌الیون است که
امت من با خیر و سمعت سانند ما دام که لباس عثمان را
نمودند و طعامهای عثمان را نخورند ، که اگر جیش کند
خدا ایشان را ذلیل گرداند .

— و از فضل بن یوس متفق‌الیون است که حضرت امام
موسى کاظم (ع) به منزل من آمدند ، و جوں طعام
حاضر شد دستمال آوردند که در دام ایشان بیندازم .
قول نکردند و فرمودند که این طریقہ عثمان است .

— شخصی به حضرت امام محمد باقر (ع) عرض
کرد که شخصی می‌باشد بر فرشی که در آن صورت‌ها نقش
شده است . فرمودند ما دشمن مبداریم چنین فرشی را که
عثمان نمی‌بینند .

— و از حضرت امام موسی کاظم (ع) متفق‌الیون است
که هر که بینند اسب پدر و مادر عربی را ، هر روز از نامه
عمل او سه گناه محو شود و یازده حسن نوشته باشد . و هر
که اسی بینند که یکی از پدریا مادری غیر عربی
باشد هر روز از عمل او دو گناه محو شود و هفت حسن برای
او نوشته شود .

(حلیة المحتقین ، باب
دوازدهم ، فصل اول)

در ساره محسان

— در احادیث وارد شده که محسان کنای داشته‌اند سام زند و بازند که آنرا سوخته‌اند ، و سفیری زردشت سام داشته‌اند که اورا کشته‌اند ، و جهاد با این فرقه واجاست تا آنکه مسلمان شوند با حزبه قول کنند با اسراییط ، و از جمله این شرائط است که بازمان مسلمان زنا نکنند ، و کفار را برا سرا مسلمانان عالم نازند ، و جهاربای سواری ایشان غیر از جهاربای سواری مسلمانان ناگفته باشند ، و برآن چهارپا نیز یکطرفه سوارشوند یعنی هردو بای خود را بریکجا نباو و سرند .
(جامع عبایی . باب ششم . در شروط جهاد)

— در خانه‌ای که محسی در آن ساخته بود ، نماز کردن مکروه است ،
(همان کتاب . باب دوم . احکام نماز)

— از حضرت رسول اکرم (ص) به سند معتبر منقول است که هر که گیری را ببیند باید که این دعا را بخواند (متن دعا) تا خدا میان او و آن کافر را در جهنم جمع نکند .

— و آن حضرت (ص) نهی فرمود از خوردن شکاری که سگی آنرا صید کرده باشد که محسی آنرا تعلیم کرده باشد .

— حضرت امام صادق (ع) فرمود: حد کن هست که برای بیان سلام نمی‌ساد کرد: گر و شرسا و حبودوت برست، و کسی که در است الحال، ساد، و کسی که بر سر حوان شراب نشسته ساد، و شراب اعر، و سرکسی که نزد با شطرح سازی کند، و سرکسی که عود با طصور سوارد، و سر مردی که مردم سا او عمل لواطه کند.

— و پیر آن حضرت فرمود که ابتدا مکنید گمراں را به سلام کردن، و حون ایشان سلام کنند فقط گوئند "علیکم" ، و اگر با گمراں مصافحه کنی از زیر جامه مصافحه کن، و گر دست به دست او رسید دست را بشوی، و در حدیث دیگر فرمود که اگر با گمراں مصافحه کنی دست را به خاک با بدیوار بمال.

(حلبة المتنقى، ساب بازدهم،
فصل اول - سابدوازدهم،
فصل نهم)

— علی بن ابراهیم اربدرش، واواز حسن بن محیوب، واواز محمد بن فضل، واواز اسی حمزه، واواز اسی عفرا امام ساقی علیه السلام روایت کنده فرمود: آدم علیه السلام به هائل و قابل فرزندان دستور داد که قرسائی کنند، و هائل گویند داری بود و قابل زراغه می‌کرد. و هائل بکی از بهترین فوچهای گله را سای قرسائی آورد، و قابل قدری از زراغه سایر عوب خود را، پس خدای عز و جل فرسائی هائل را قبول کرد و قرسائی قابل را قبول نکرد. و نشانه پذیرفتن قرسائی آن بود که آتش می‌آمد و آنرا می‌خورد، پس قابل منوچه آتش گردید و برای آن خانه ساخت - و اون خستن کس بود که آتش کده ساخت - و گفت من این آتش را می‌پرستم تا قرسائی مرا بسیدیرد.

(کلیسی، الروضۃ من الکافی، کتاب
الروضہ، حدیث آدم مع الشجرہ)
590

احادیث مربوط به شیعیان

— محمد بن حسین ، ابراهیم الحسن ، واوار محمد
بن اسماعیل بن سرع ، واوار صالح بن عفی ، واوار
عدهله بن محمد الحضری سنل کرده است که امام اسی
حیر محمد ساقر علیہ السلام فرمود :

خدا محظوق را آفرید ، و هر مخلوقی را که دوست
نمی‌دانست از ماده‌ای که دوست نداشت آفرید ، و آنچه را
دوست نداشت از گل بست آفرید ، و هر مخلوقی را که دوست
نمی‌دانست از ماده‌ای که دوست نداشت آفرید ، و آنچه را
دوست نداشت از گل دوزخ آفرید ... سپس پیغمبران را در
میان آنها می‌توت ساخت تا اینسان را اقرار به خدا
دعوت کند ... سپس خدا اینسان را به اقرار سنت به
پیغمبران دعوت کرد . سرخی اقرار و سرخی اکار فرمود .
آنگاه اینسان را به ولات ائمه که ماباشم دعوت کرد .
خدا کسی سدان اقرار نکرد که خدا اورا دوست نداشت ، و کسی
اکار نکرد که خدا اورا دشمن داشت .

و خدا از شعبان ما آنگاه که در عالم ذر سودند
به ولات مابمان گرفت ... و خدا ارواح شعبان ما را
دوهار سال پیا از بدینها بستان آفرید ، و اینسان را بر
پیغمبر صلی الله علیه و آله عرضه نداشت ، حضرت آنها
را شناخت . و علی علیہ السلام هم آنها را شناخت . و ما
نیز آنرا می‌شناسیم .

و پس فرمود که مردی خدمت امیر المؤمنین علیہ

السلام آمد و آن حضرت همراه اصحاب شیخ بود . برآن حضرت
سلام کرد و گفت : بخدا من ولاست نرا قبول دارم و محبت
تراندازی دارم . فرمود دروغ میگوئی ! گفت : خرا ، بخدا
من محبت ترا دارم ، و تا سه بار نکرار کرد . امیر المؤمنین
علیه السلام فرمود : دروغ میگوئی ، حه همانا خدا
روح های مردم را دو هزار سال پیش از بدیهان آفرید
و بسی شیخان مارا بعما عرفه کرد . بخدا که من روح ترا
در میان آنها ندیدم . پس نو کجا بودی ؟ آنگاه آن مرد
ساخت شد و حوابی نداد . ولی امام صادق (ع) فرمود
او در آتش دورخ بود .

(اصول کافی ، کتاب الحجہ . ۱۸
فی معرفتہم اولیاً میں و
التعویض الیہم)

— ابان بن تغلب گوید که حضرت صادق علیه السلام
فرمود : ای ابان بن تغلب ، چون به کوفه رفتی این
حدیث را برای مردم روایت کن که هر کس شهادت دهد که
مسعودی حز خدای عزوجل نسبت و دین خود را بیاکیزه کرده
باشد بهشت برای او واجب گردد . عرض کردم : آیا برای
هر دسته و گروهی که نزد من مبایند این حدیث را روایت
کنم ؟ فرمود : آری ، ای اسان بن تغلب ، زیرا که حون
روز قیامت شود و همه اولین و آخرین در نزد خدا وند گرد
آیند ، خدا وند " لاله الا الله " را از همه آنها گزند
حز از آن کس که شیعه باشد !

(ار همسان کتاب)

— یکی از اصحاب از سهل بن زباد ، واواز ای
ای نجران ، واواز مشنی الحناط ، واواز کامل التمار
نقل میکند که شنیدم حضرت امام باقر علیه السلام
میفرمود : مردم همگی بیانند چهار بابیانند - و این